

Věc: otázka vyloučení suspenzivního účinku rozkladu proti rozhodnutí o “zrušení povolení” ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o Komisi a otázka vykonatelnosti takového rozhodnutí

Podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona o Komisi byla Komise pro cenné papíry (dále jen “Komise”) oprávněna zahájit do 31. března 1999 správní řízení za účelem prověření předpokladů pro další výkon činnosti podle § 45 a 50 zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o cenných papírech”). V tomto řízení mohla Komise rozhodnout, že povolení vydaná podle uvedených ustanovení zákona o cenných papírech se zrušují, mění nebo zůstávají v platnosti (tzv. proces “přelicencování”).

V souladu se zněním § 10 odst. 5 zákona o Komisi nemá rozklad podaný proti rozhodnutí Komise o odejmutí povolení podle zvláštních zákonů odkladný účinek. Formulace této normy však poněkud komplikuje její aplikaci na rozhodnutí vydaná v řízení předpokládaném v § 32 odst. 1 téhož zákona. Výkladové obtíže vyvolává především dovětek “podle zvláštních zákonů”. Ustanovení § 32 odst. 1 sice tvoří část zákona o Komisi, představuje však přechodné ustanovení k části třetí nadepsané “Změna a doplnění zákona České národní rady č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů”, která obsahuje novelu zákona o cenných papírech a stává se tak rovněž důležitou součástí tohoto předpisu. Řízení zahájené podle § 32 odst. 1 zákona o Komisi se tak váže téměř výhradně k zákonu o cenných papírech. S ohledem na tuto okolnost nenachází Komise dostatečnou oporu pro vyloučení aplikace § 10 odst. 5 na rozhodnutí vydané v tomto řízení. Zastánci podobného výkladu se odvolávají na argument, že se v případě rozhodnutí vydaného v řízení zahájeném podle § 32 odst. 1 zákona o Komisi nejedná o rozhodnutí “podle zvláštních zákonů”, opomíjejí však, že toto řízení zahajuje Komise především za účelem prověření novelizovaných předpokladů pro další výkon činnosti podle zákona o cenných papírech a rovněž povolení může Komise zrušit pouze, nejsou-li splněny předpoklady stanovené tímto předpisem. Je třeba podotknout, že v zahájeném řízení postupuje Komise podle správního řádu, tedy dalšího zvláštního zákona, který upravuje též např. náležitosti rozhodnutí. Rozhodnutí vydané na základě řízení předpokládaného v § 32 odst. 1 zákona o Komisi tedy v každém případě představuje rozhodnutí “podle zvláštních zákonů” ve smyslu § 10 odst. 5 téhož zákona.

Terminologický rozdíl mezi ustanovením § 10 odst. 5 a § 32 odst. 1 zákona o Komisi (“odejmutí povolení” ve srovnání s pojmem “zrušení povolení”) Komise rovněž nepovažuje za důvod pro vynětí rozhodnutí vydaného v řízení o přezkum povolení předpokládaném v § 32 odst. 1 zákona o Komisi z dosahu ustanovení § 10 odst. 5 téhož zákona. Podle názoru Komise nelze formulaci přechodného ustanovení přisuzovat tak závažné hmotněprávní důsledky, míří-li navíc bez ohledu na zákonné označení oba typy rozhodnutí na totožný stav, tedy nucené odebrání povolení z důvodu nesplnění požadavků pro výkon činnosti stanovených zákonem o cenných papírech po novele provedené zákonem o Komisi.

S ohledem na výše uvedené považuje Komise odkladný účinek rozkladu podaného proti rozhodnutí o “zrušení povolení” ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o Komisi za vyloučený ze zákona podle § 10 odst. 5 zákona o Komisi ve vazbě na ustanovení § 55 odst. 1 správního řádu.

Vyloučení odkladného účinku odvolání (rozkladu) má za následek účinnost rozhodnutí bez ohledu na jeho právní moc. Rozhodnutí se stává doručením účastníkovi řízení vykonatelným, do jeho právní sféry proto od tohoto okamžiku zasahuje stejným způsobem, ve stejném

rozsahu a stejně intenzivně jako rozhodnutí pravomocné. Jediný rozdíl oproti rozhodnutí pravomocnému spočívá v nedostatku právní moci, tedy trvající možnosti napadnout rozhodnutí řádnými opravnými prostředky a dosáhnout tak jeho revize. V případě, že se účastník řízení účinnému rozhodnutí nepodřídí, může je správní orgán v plném rozsahu vynutit cestou výkonu rozhodnutí.

Jestliže tedy Komise v řízení předpokládaném v § 32 odst. 1 zákona o Komisi odňala povolení udělené např. podle § 45 zákona o cenných papírech (obchodník s cennými papíry), pozbývá účastník řízení v souladu s § 10 odst. 5 zákona o Komisi okamžikem doručení rozhodnutí veškerá oprávnění z tohoto povolení, a tedy též právní postavení obchodníka s cennými papíry se všemi důsledky z toho plynoucími.